

SANCTA MISSA

23 December 2018 – Dominica IV Adventus

RITUS COMMUNIONIS

Sacerdos dicit:

Præceptis salutáribus mónti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

**Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimítimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.**

Líbera nos, quæsumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericordiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectantes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.
**Quia tuum est regnum, et potéstas, et glória in
sæcula.**

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respicias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.
Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
Amen.

Pax Dómini sit semper vobíscum.
Et cum spíritu tuo.
Offérte vobis pacem.

RITUS CONCLUSIONIS

*Sequuntur, si necessariæ sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus,
dicit:*

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

*Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et
caritatem sibi invicem significant.
Deinde sacerdos accipit hostiam eamque super patenam frangit, et
particulam immittit in calicem. Interim cantatur vel dicitur:*

**Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi:
dona nobis pacem.**

*Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam
super patenam vel super calicem tenens, versus ad populum, clara voce
dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.

Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

**Dómine, non sum dignus, ut intres sub téctum
meum,**

sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

*Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et
hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:*

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Ant. ad communionem (Is 7, 14)

Ecce Virgo concípiet, et páriet filium;
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

*Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos, versus ad populum,
iunctis manibus, dicit:*

Orémus.

Sumpcio pignore redemptiōnis aeternæ,
quæsumus, omnípotens Deus,
ut quanto magis dies salutiferae festivitatis accédit,
tanto devótius proficiámus
ad Fílii tui digne nativitatis mystérium
celebrandum.

Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

Populus respondet:

Amen.

*Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, versus ad
populum dicit:*

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

RITUS INITIALES

*Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum
cantus ad introitum peragitur:*

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum;
aperiátur terra et géminet Salvatórem.

*Sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad
populum conversus, dicit:*

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.
Amen.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et
communicatió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.
Et cum spíritu tuo.

ACTUS PÆNITENTIALIS

*Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat,
dicens:*

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

*Fit brevis pauza silentii. Postea omnes simul formulam confessionis
generalis perficiunt:*

**Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:
et, percutientes sibi pectus, dicunt:**

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

**Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem,
omnes Angelos et Santos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.**

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrum nostri omnípotens Deus
et, dimissis peccáti nostri,
perdúcat nos ad vitam aeternam.

Amen.

Sequuntur invocationes:

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison.

R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison.

R. Kýrie, eléison.

Non dicitur Glória in excélsis.

Sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

*Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū in silentio
orant.*

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem collectam:

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine,
mémentibus nostris infúnde, ut qui, Angelo nuntiante,
Christi Fílii tui incarnationem cognovimus,
per passionem eius et crucem
ad resurrectiōnem gloriām perducāmur.
Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti,
Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

A reading from the prophet Micah

5:1-4

The Lord says this:
But you, Bethlehem Ephrathah,
the least of the clans of Judah,
out of you will be born for me
the one who is to rule over Israel;
his origin goes back to the distant past,
to the days of old.
The Lord is therefore going to abandon them
till the time when she who is to give birth gives
birth.
Then the remnant of his brothers will come back
to the sons of Israel.

He will stand and feed his flock
with the power of the Lord,
with the majesty of the name of his God.
They will live secure, for from then on he will
extend his power to the ends of the land.
He himself will be peace.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnis respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente. (Ps 79)

R. Lord of hosts, bring us back; let your face shine on us and we shall be saved.

O shepherd of Israel, hear us, / shine forth from
your cherubim throne. / O Lord, rouse up your
might, / O Lord, come to our help. **R.**

God of hosts, turn again, we implore, / look down
from heaven and see. / Visit this vine and protect it,
/ the vine your right hand has planted. **R.**

May your hand be on the man you have chosen, /
the man you have given your strength. / And we
shall never forsake you again; / give us life that we
may call upon your name. **R.**

Postea lector secundam lectionem ex ambone legit, ut supra.

A reading from the letter to the Hebrews

10:5-10

This is what Christ said, on coming into the
world:
You who wanted no sacrifice or oblation,
prepared a body for me.
You took no pleasure in holocausts or sacrifices for
sin;

then I said, just as I was commanded in the scroll of
the book, 'God, here I am! I am coming to obey
your will.'

Notice that he says first: You did not want
what the Law lays down as the things to be offered,
that is: the sacrifices, the oblations, the holocausts
and the sacrifices for sin, and you took no pleasure
in them; and then he says: Here I am! I am coming
to obey your will. He is abolishing the first sort to
replace it with the second. And this will was for us
to be made holy by the offering of his body made
once and for all by Jesus Christ.

Verbum Dómini.

Deo grátias.

Sequitur Alleluia:

Alleluia, alleluia.

Ecce ancilla Dómini:

fiat mihi secundum verbum tuum.

Alleluia.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit et dicit:

Dóminus vobiscum.

Et cum spíritu tuo.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam
Glória tibi, Dómine.

1:39-44

Mary set out and went as quickly as she
could to a town in the hill country of Judah. She
went into Zechariah's house and greeted Elizabeth.
Now as soon as Elizabeth heard Mary's greeting,
the child leapt in her womb and Elizabeth was
filled with the Holy Spirit. She gave a loud cry and
said, 'Of all women you are the most blessed, and
blessed is the fruit of your womb. Why should I be
honoured with a visit from the mother of my Lord?
For the moment your greeting reached my ears, the
child in my womb leapt for joy. Yes, blessed is she
who believed that the promise made her by the
Lord would be fulfilled.'

Verbum Dómini.

Laus tibi, Christe.

Deinde fit homilia, quae a sacerdote vel diacono habenda est.

Homilia exulta, cantatur vel dicitur symbolum seu professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem,
factórem cæli et terræ,
visibílium ómnium et invisibílium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei Unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sácula.
Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de
Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram
salútem descéndit de cælis.
Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.
Et incarnátus est de Spíritu Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifixus étiam pro nobis sub Pónito Piláto;

LITURGIA EUCHARISTICA

Sacerdos dicit:

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Populus acclamat:

Benedictus Deus in sácula.

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Benedictus Deus in sácula.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, sacerdos dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificíum
acceptáibile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificíum de mánibus tuis
ad laudem et gloriā nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiae suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata:

Altári tuo, Dómine, superpósita múnera
Spíritus ille sanctificet,
qui beatæ Mariæ víscera sua virtúte replévit.
Per Christum Dóminum nostrum.

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Dóminus vobiscum.

Et cum spíritu tuo.

Sursum corda.

Habémus ad Dóminum.

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

passus et sepultus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum venturus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et
vivificántem: qui ex Patre Filióque procédit.
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et
conglorificátur: qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam
Ecclésiam.
Confíteor unum baptísma in remissióne
peccatórum.

Et exspécto resurrectionem mortuórum,
et vitam ventúri sáculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidélium.

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem, manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus
Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosanna in excélsis.

Benedictus qui venit in nómine Dómini.

Hosanna in excélsis.

PREX EUCHARISTICA

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradéatur.

Accípite et bóbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sanguinis mei
novi et ætérfi testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundéatur
in remissióne peccatórum.

Hoc fácite in meam commemorationem.

Mystérium fídei.

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiōnem confitémur, donec vénias.

Sacerdos accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans,
dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sæculórum.

Amen.